Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

17. prosinca 2020.*

„Žalba – Usklađivanje zakonodavstava – Uredba (EU) br. 305/2011 – Usklađeni uvjeti za stavljanje na tržište građevnih proizvoda – Usklađene norme i tehnički propisi – Usklađene norme EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 i EN 12285-2:2005 – Tužba za poništenje”

U spojenim predmetima C-475/19 P i C-688/19 P,

povodom dviju žalbi na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesenih 20. lipnja i 18. rujna 2019.,

Savezna Republika Njemačka, koju zastupaju J. Möller i R. Kanitz, u svojstvu agenata, uz asistenciju M. Kottmanna, M. Winkelmüllera i F. van Schewicka, *Rechtsanwälte*,

žalitelj (C-475/19 P i C-688/19 P),

a druge stranke postupka su

Europska komisija, koju zastupaju C. Hermes, M. Huttunen i A. Sipos, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku (C-475/19 P i C-688/19 P),

Republika Finska, koju zastupaju S. Hartikainen i A. Laine, u svojstvu agenata,

intervenijent u prvostupanjskom postupku (C-475/19 P),

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: J.-C. Bonichot, predsjednik vijeća, L. Bay Larsen, C. Toader (izvjestiteljica), M. Safjan, i N. Jääskinen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

1 Svojom žalbom u predmetu C-475/19 P Savezna Republika Njemačka zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 10. travnja 2019., Njemačka/Komisija (T-229/17, neobjavljena, u daljnjem tekstu: prva pobijana presuda, EU:T:2019:236), kojom je taj sud odbio njezinu tužbu za poništenje, kao prvo, Odluke Komisije (EU) 2017/133 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14342:2013 „Drvene podne obloge: značajke, ocjena sukladnosti i označivanje" u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 21, str. 113.), kao drugo, Odluke Komisije (EU) 2017/145 od 25. siječnja 2017. o zadržavanju s ograničenjem u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 14904:2006 „Površine sportskih terena – Površine u zatvorenom prostoru za višenamjensku sportsku uporabu – Specifikacija" u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 22, str. 62.) (u daljnjem tekstu zajedno: prve sporne odluke), kao treće, Komunikacije Komisije od 10. ožujka 2017. u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2017., C 76, str. 32.; u daljnjem tekstu: „provedbena" komunikacija), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006, kao četvrto, Komunikacije Komisije od 11. kolovoza 2017. u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2017., C 267, str. 16.), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006, kao peto, Komunikacije Komisije od 15. prosinca 2017. u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2017., C 435, str. 41.), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006, te, kao šesto, Komunikacije Komisije od 9. ožujka 2018. u okviru provedbe Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2018., C 92, str. 139.), u dijelu u kojem se odnosi na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006 (u daljnjem tekstu zajedno: ostale tri sporne komunikacije).

2 Svojom žalbom u predmetu C-688/19 P Savezna Republika Njemačka zahtijeva ukidanje presude Općeg suda od 9. srpnja 2019., Njemačka/Komisija (T-53/18, neobjavljena, u daljnjem tekstu: druga pobijana presuda, EU:T:2019:490), kojom je taj sud odbio njezinu tužbu za poništenje, kao prvo, Odluke Komisije (EU) 2017/1995 od 6. studenoga 2017. o zadržavanju u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 13341:2005 + A1:2011 o nepomičnim termoplastičnim spremnicima za nadzemno skladištenje lož ulja za domaćinstvo, kerozinskog i dizelskog goriva u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 288, str. 36.) i, kao drugo, Odluke Komisije (EU) 2017/1996 od 6. studenoga 2017. o zadržavanju u *Službenom listu Europske unije* upućivanja na usklađenu normu EN 12285-2:2005 o čeličnim spremnicima izrađenima u radionici u skladu s Uredbom (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2017., L 288, str. 39.) (u daljnjem tekstu zajedno: druge sporne odluke).

Pravni okvir

3 U uvodnim izjavama 1. do 3. Uredbe (EU) br. 305/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2011. o utvrđivanju usklađenih uvjeta za stavljanje na tržište građevnih proizvoda i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 89/106/EEZ (SL 2011., L 88, str. 5.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 113.) navodi se:

„(1) Pravila država članica zahtijevaju da se građevine projektiraju i izgrade tako da ne ugrožavaju sigurnost osoba, domaćih životinja ni imovine te da nisu štetne za okoliš.

(2) Ta pravila izravno utječu na zahtjeve u vezi s građevnim proizvodima. Navedeni se zahtjevi stoga odražavaju na nacionalne norme za proizvode, nacionalna tehnička dopuštenja i druge nacionalne tehničke specifikacije i odredbe koje se odnose na građevne proizvode. Zbog njihove neusklađenosti, navedeni zahtjevi ometaju trgovinu unutar Europske unije.

(3) Ova Uredba ne bi smjela utjecati na pravo država članica da detaljno utvrde zahtjeve koje smatraju potrebnima kako bi zajamčile zaštitu zdravlja, okoliša i radnika prilikom uporabe građevnih proizvoda."

4 Člankom 1. te uredbe, pod naslovom „Područje primjene", određuje se:

„Ovom se Uredbom propisuju uvjeti stavljanja na tržište ili stavljanja na raspolaganje na tržištu građevnih proizvoda utvrđivanjem usklađenih pravila o načinu izražavanja svojstava građevnih proizvoda u odnosu na njihove bitne značajke i uporabu oznake CE na navedenim proizvodima."

5 U članku 2. navedene uredbe, naslovljenom „Definicije", određuje se:

„Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

[…]

4. ‚bitne značajke' znači one značajke građevnog proizvoda koje se odnose na temeljne zahtjeve za građevinu;

[…]"

6 Člankom 3. Uredbe br. 305/2011, naslovljenim „Temeljni zahtjevi za građevine i bitne značajke građevnih proizvoda", u stavcima 1. i 2. određuje se:

„1. Temeljni zahtjevi za građevine utvrđeni u Prilogu I. tvore temelj za pripremu normizacijskih ovlaštenja i usklađenih tehničkih specifikacija.

2. Bitne značajke građevnih proizvoda propisuju se u usklađenim tehničkim specifikacijama u vezi s temeljnim zahtjevima za građevine."

7 Članak 8. te uredbe, naslovljen „Opća načela i uporaba oznake CE", u stavku 4. određuje:

„Država članica ne zabranjuje niti sprečava, unutar svojeg područja ili na području pod njezinom odgovornošću, stavljanje na raspolaganje na tržište ili uporabu građevnih proizvoda koji nose oznaku CE, ako objavljena svojstva odgovaraju zahtjevima za takvu uporabu u navedenoj državi članici."

8 U članku 17. navedene uredbe, naslovljenom „Usklađene norme", određuje se:

„1. Usklađene norme donose europska normirna tijela navedena u Prilogu I. Direktivi 98/34/EZ [Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka osiguravanja informacija u području tehničkih normi i propisa (SL 1998., L 204, str. 37.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 58.)] na temelju zahtjeva (dalje u tekstu ‚ovlaštenja') koje izdaje Komisija u skladu s člankom 6. navedene Direktive te nakon savjetovanja sa Stalnim odborom za graditeljstvo navedenim u članku 64. ove Uredbe (dalje u tekstu ‚Stalni odbor za graditeljstvo').

[…]

3. Usklađenim se normama jamče metode i kriteriji ocjenjivanja svojstava građevnih proizvoda u vezi s njihovim bitnim značajkama.

Kada je to predviđeno relevantnim ovlaštenjem, usklađena norma odnosi se na namjeravanu uporabu proizvoda koje obuhvaća.

Usklađenim je normama obvezno, prema potrebi i bez ugrožavanja točnosti, pouzdanosti ili dosljednosti rezultata, zajamčiti metode koje su manjeg intenziteta od testiranja u svrhu ocjenjivanja svojstva građevnih proizvoda u vezi s njihovim bitnim značajkama.

[…]

5. Komisija ocjenjuje sukladnost usklađenih normi koje su utvrdila europska normirna tijela s relevantnim ovlaštenjima.

Komisija objavljuje u *Službenom listu Europske unije* popis uputa na usklađene norme koje su u skladu s relevantnim ovlaštenjima.

Za svaku usklađenu normu na popisu navodi se sljedeće:

(a) upute na zamijenjene usklađene tehničke specifikacije, ako postoje;

(b) datum početka razdoblja supostojanja;

(c) datum završetka razdoblja supostojanja.

Komisija objavljuje svako ažuriranje navedenog popisa.

Od dana početka razdoblja supostojanja mora postojati mogućnost uporabe usklađene norme kako bi se sastavila izjava o svojstvima za građevni proizvod koji je njome obuhvaćen. Nacionalna normirna tijela imaju obvezu prenijeti usklađene norme u skladu s Direktivom 98/34/EZ.

Ne dovodeći u pitanje članke 36. do 38., od dana završetka razdoblja supostojanja, usklađena norma predstavlja jedin[i] način za sastavljanje izjave o svojstvima za građevni proizvod koji je njome obuhvaćen.

Pri završetku razdoblja supostojanja, oprečne nacionalne norme se povlače, a države članice ukidaju valjanost svih oprečnih nacionalnih odredbi.”

9 Člankom 18. Uredbe br. 305/2011, naslovljenim „Formalni prigovor na usklađene norme”, predviđa se:

„1. U slučaju kada država članica ili Komisija smatraju da usklađena norma ne zadovoljava u cijelosti potrebe utvrđene u relevantnom ovlaštenju, dotična država članica ili Komisija, nakon savjetovanja sa Stalnim odborom za graditeljstvo, upućuje predmet odboru osnovanom sukladno članku 5. Direktive 98/34/EZ, uz obrazloženje svojih argumenata. Odbor dostavlja, nakon savjetovanja s relevantnim europskim normirnim tijelima, mišljenje bez odgode.

2. U okviru mišljenja odbora osnovanog člankom 5. Direktive 98/34/EZ, Komisija odlučuje o objavljivanju, neobjavljivanju, objavljivanju uz ograničenje, zadržavanju, zadržavanju uz ograničenje ili povlačenju upućivanja na usklađenu normu sukladno *Službenom listu Europske unije*.

3. Komisija obavješćuje dotično europsko normirno tijelo o svojoj odluci i, prema potrebi, traži reviziju dotične usklađene norme.”

10 Članak 19. te uredbe, naslovljen „Europski dokument za ocjenjivanje”, u stavku 1. navodi:

„Temeljem proizvođačevog zahtjeva za europsku tehničku ocjenu, organizacija [tijela za tehničko ocjenjivanje] izrađuje i donosi europski dokument za ocjenjivanje za svaki građevni proizvod koji nije obuhvaćen ili nije u potpunosti obuhvaćen usklađenom normom, a čije svojstvo glede njegovih bitnih značajka ne može biti u potpunosti ocijenjeno sukladno postojećoj usklađenoj normi, zbog toga što, *inter alia*:

[…]

(b) za najmanje jednu bitnu značajku tog proizvoda, metoda ocjenjivanja navedena u usklađenoj normi nije prikladna; ili

(c) usklađena norma ne predviđa nijednu metodu ocjenjivanja u vezi s barem jednom bitnom značajkom tog proizvoda.”

11 Prilog I. navedenoj uredbi pobliže određuje „temeljne zahtjeve za građevine”. U točki 3. tog priloga, naslovljenoj „Higijena, zdravlje i okoliš”, određuje se:

„Građevina mora biti projektirana i izgrađena tako da tijekom svog životnog ciklusa ne ugrožava higijenu ili zdravlje i sigurnost radnika, stanovnika ili susjeda, te da tijekom svog životnog ciklusa nema previše velik utjecaj na kvalitetu okoliša ili klimu, tijekom gradnje, uporabe ili uklanjanja, a posebno kao rezultat sljedećih pojava:

[…]

(b) emisije opasnih tvari, hlapljivih organskih sastojaka (VOC), stakleničkih plinova ili opasnih čestica, u unutarnji ili vanjski zrak;

[…]”

12 Direktivu 98/34 zamijenila je Uredba (EU) br. 1025/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o europskoj normizaciji, o izmjeni direktiva Vijeća 89/686/EEZ i 93/15/EEZ i direktiva 94/9/EZ, 94/25/EZ, 95/16/EZ, 97/23/EZ, 98/34/EZ, 2004/22/EZ, 2007/23/EZ, 2009/23/EZ i 2009/105/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 87/95/EEZ i Odluke br. 1673/2006/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2012., L 316, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 285.).

13 Odbor osnovan člankom 5. Direktive 98/34 zamijenjen je odborom predviđenim u članku 22. Uredbe 1025/2012, u njezinoj izvornoj verziji.

Okolnosti sporova

Predmet C-475/19 P

14 Okolnosti spora sažete su u točkama 5. do 13. prve pobijane presude na sljedeći način:

„5 Europska komisija 12. studenoga 1997. dala je Europskom odboru za normizaciju [(CEN)] ovlaštenje pod referentnim brojem M/119 za pripremu usklađenih normi za podne obloge. Te su norme trebale sadržavati niz bitnih značajki, kao što su reakcija na požar, vodonepropusnost, otpornost na lomljenje, emisija azbesta, formaldehida, udio pentaklorofenola. Ovlaštenje M/119 izdano je na temelju Direktive [Vijeća 89/106/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakona i

drugih propisa država članica koji se odnose na građevne proizvode (SL 1989., L 40, str. 12.)] i izmijenjeno ovlaštenjem M/137 od 25. srpnja 2000. te ovlaštenjem M/119 rev.1 od 22. lipnja 2010., kako bi uključilo emisiju niza drugih opasnih tvari poput hlapljivih organskih sastojaka (VOC).

6 Među tim normama, usklađena norma EN 14342:2013 ‚Drvene podne obloge: značajke, ocjena sukladnosti i označivanje' sadržavala je metode i kriterije za ocjenjivanje svojstava u vezi s nizom bitnih značajki. Kad je riječ o ispuštanju drugih opasnih tvari poput VOC-a, klauzula 4.4. usklađene norme EN 14342:2013 predviđala je:

‚Nacionalni propisi o opasnim tvarima mogu zahtijevati provjeru i izjavu o ispuštanju drugih opasnih tvari, i ponekad o njihovom udjelu, uz one koje su obrađene u drugim člancima, kada su građevni proizvodi na koje se odnosi dotična norma stavljeni na ta tržišta.

U slučaju nepostojanja usklađenih europskih ispitnih metoda, valja provjeriti i dati izjavu o ispuštanju/udjelu uzimajući u obzir primjenjive nacionalne odredbe mjesta uporabe […]'

7 Usklađena norma EN 14904:2006 ‚Površine sportskih terena – Površine u zatvorenom prostoru za višenamjensku sportsku uporabu – Specifikacija' također se odnosila na niz bitnih značajki kao što su trenje, trajnost, reakcija na požar, emisija formaldehida, udio pentaklorofenola. Što se tiče drugih opasnih tvari, u napomeni 1. iz Priloga ZA.1 navedenoj usklađenoj normi navodilo se:

‚Povrh eventualnih posebnih članaka u vezi s opasnim tvarima iz predmetne norme, mogu postojati drugi zahtjevi primjenjivi na proizvode sadržane u toj normi. Kako bi se ispunile odredbe europske direktive o građevnim proizvodima, ti se zahtjevi trebaju poštovati i u mjestu i u vrijeme kada se primjenjuju.'

8 Savezna Republika Njemačka 21. kolovoza 2015., na temelju članka 18. Uredbe br. 305/2011, podnijela je Komisiji formalne prigovore na usklađene norme EN 14342:2013 i EN 14904:2006.

9 Savezna Republika Njemačka istaknula je da dvije sporne norme ne zadovoljavaju u potpunosti ovlaštenje koje je dala Komisija i da bitne značajke građevnih proizvoda nisu utvrđene u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe br. 305/2011. Navela je da se tim dvjema normama povređuju članak 17. stavak 3. Uredbe br. 305/2011 i ovlaštenje M/119 jer one ne sadržavaju usklađene postupke ocjenjivanja u vezi s ispuštanjem drugih opasnih tvari, poput VOC-a.

10 Nadalje, Savezna Republika Njemačka zatražila je da se, dok ne budu postojale usklađene metode provjere ispuštanja drugih opasnih tvari i emisije ili udjela navedenih tvari, iz *Službenog lista Europske unije* povuku upućivanja na norme ili, podredno, da ih se objavi s rezervom, kako bi se sporne klauzule normi koje se odnose na ispuštanje drugih opasnih tvari smatrale neusklađenima i kako bi države članice mogle donositi nacionalne odredbe o metodama provjere, a u svrhu ispunjenja temeljnih zahtjeva u vezi s građevinama u području zdravlja.

11 Komisija je 25. siječnja 2017. donijela [prve sporne odluke].

12 Člankom 1. Odluke 2017/133 određuje se:

‚Upućivanje na usklađenu normu EN 14342:2013 ‚Drvene podne obloge: značajke, ocjena sukladnosti i označivanje' zadržava se s ograničenjem.

Komisija dodaje sljedeće ograničenje na popis upućivanja na usklađene norme objavljen u *Službenom listu Europske unije*: ‚Klauzula 4.4. norme EN 14342:2013 isključuje se iz područja primjene objavljenog upućivanja."

13 Člankom 1. Odluke 2017/145 određuje se:

> ‚Upućivanje na usklađenu normu EN 14904:2006 ‚Površine sportskih terena – Površine u zatvorenom prostoru za višenamjensku sportsku uporabu – Specifikacija' zadržava se s ograničenjem.
>
> Komisija dodaje sljedeće ograničenje na popis upućivanja na usklađene norme objavljen u *Službenom listu Europske unije*: ‚Napomena 1. iz Priloga ZA.1 normi EN 14904:2006 isključuje se iz područja primjene objavljenog upućivanja.'"

15 Komisija je 10. ožujka 2017. objavila „provedbenu" komunikaciju koja je uključivala popis svih usklađenih normi iz područja Uredbe br. 305/2011. U pogledu dviju normi, EN 14342:2013 i EN 14904:2006, tom su komunikacijom u biti iznesena ograničenja koja su već navedena u prvim spornim odlukama.

16 Komisija je 11. kolovoza 2017., 15. prosinca 2017. i 9. ožujka 2018. objavila ostale tri sporne komunikacije.

Predmet C-688/19 P

17 Okolnosti spora sažete su u točkama 1. do 12. druge pobijane presude na sljedeći način:

> „1 [Komisija] je 26. veljače 1999. dala [CEN-u] ovlaštenje pod referentnim brojem M/131 za pripremu usklađenih normi za cijevi, spremnike i pomoćne dijelove koji nisu u dodiru s vodom namijenjenom za ljudsku potrošnju. Te su norme trebale sadržavati niz bitnih značajki, kao što su mehanička otpornost i stabilnost, otpornost na drobljenje, nosivost i nepropusnost.
>
> 2 CEN je 2004. donio usklađenu normu EN 12285-2:2005 za čelične spremnike. Što se tiče izvedbene značajke ‚mehanička otpornost i stabilnost' spomenute u ovlaštenju M/131, ona je obrađena u tablicama odjeljka ZA, kojima je predviđeno da proizvodi u pogledu debljine stijenki moraju ispunjavati zahtjeve iz klauzule 4.3.6.1 i iz tablice 3. usklađene norme. Tom se klauzulom i tom tablicom navode minimalne debljine stijenki koje moraju poštovati spremnici o kojima je riječ.
>
> 3 CEN je 2005. i 2010. donio usklađenu normu EN 13341:2005 + A1:2011 za nepomične termoplastične spremnike. Ta je norma sadržavala metode i kriterije ocjenjivanja svojstava niza bitnih značajki. Što se tiče izvedbene značajke ‚mehanička otpornost i stabilnost' spomenute u ovlaštenju M/131, ona je obrađena u tablicama odjeljka ZA.1 Priloga ZA, kojima je predviđeno da proizvodi moraju ispunjavati zahtjeve iz tablica 4. do 6. usklađene norme o debljini stijenki. Tim se tablicama 4. do 6. navode minimalne debljine stijenki koje moraju poštovati spremnici o kojima je riječ.
>
> 4 Usklađene norme ne sadržavaju posebne zahtjeve i metode ocjenjivanja u slučaju da se ti spremnici upotrebljavaju u trusnim ili poplavnim područjima. One također ne sadržavaju zahtjeve u vezi s pričvršćivanjem u tlu spremnika za izgradnju.
>
> 5 Isto vrijedi i u pogledu izvedbenih značajki ‚otpornost na drobljenje' i ‚nosivost', za koje navedene usklađene norme ne sadržavaju nikakvu metodu ili kriterij ocjenjivanja navedenih svojstava.
>
> 6 Savezna Republika Njemačka 21. kolovoza 2015., na temelju članka 18. Uredbe [br. 305/2011], podnijela je Komisiji formalne prigovore na usklađene norme EN 13341:2005 + A1:2011 i EN 12285-2:2005.

7 Savezna Republika Njemačka smatrala je da dvije sporne norme ne zadovoljavaju u potpunosti ovlaštenje M/131 koje je dala Komisija i da bitne značajke građevnih proizvoda nisu utvrđene u skladu s člankom 3. stavkom 2. Uredbe br. 305/2011. Navela je da se tim dvjema normama povređuju članak 17. stavak 3. Uredbe br. 305/2011 i ovlaštenje M/131 jer one ne sadržavaju metode utvrđivanja svojstava u pogledu mehaničke otpornosti i stabilnosti, otpornosti na drobljenje i nosivosti, a osobito u slučaju uporabe tih proizvoda u trusnim ili poplavnim područjima.

8 Nadalje, Savezna Republika Njemačka u pogledu usklađenih normi EN 13341:2005 + A1:2011 i EN 12285-2:2005 zatražila je da se, dok ne budu postojale usklađene metode provjere mehaničke otpornosti i stabilnosti, otpornosti na drobljenje i nosivosti u slučaju uporabe u trusnim ili poplavnim područjima, upućivanja na norme objave u *Službenom listu Europske unije* s rezervom ili, podredno, da ih se povuče iz *Službenog lista Europske unije* za nepomične termoplastične spremnike i čelične spremnike izrađene u radionici.

9 Nakon savjetovanja sa Stalnim odborom za graditeljstvo uspostavljenim u članku 64. Uredbe br. 305/2011, Komisija je pokrenula postupak pred odborom ustanovljenim u članku 22. Uredbe [br. 1025/2012]. Potonji odbor donio je mišljenje o formalnim prigovorima.

10 Komisija je 6. studenoga 2017. donijela [druge sporne odluke].

11 Člankom 1. Odluke 2017/1995 određuje se:

> ‚Upućivanje na usklađenu normu EN 13341:2005 + A1:2011 ‚Nepomični termoplastični spremnici za nadzemno skladištenje lož ulja za domaćinstvo, kerozinskog i dizelskog goriva – Polietilenski spremnici proizvedeni upuhivanjem u kalupe i centrifugalnim lijevanjem te spremnici dobiveni centrifugalnim lijevanjem anionskog polimerizacijskog poliamida 6: Zahtjevi i metode ispitivanja' zadržava se u *Službenom listu Europske unije*.'

12 Člankom 1. Odluke 2017/1996 određuje se:

> ‚Upućivanje na usklađenu normu EN 12285-2:2005 ‚Čelični spremnici izrađeni u radionici – 2. dio: Horizontalni valjkasti spremnici s jednostrukom i dvostrukom stijenkom za nadzemno skladištenje zapaljivih i nezapaljivih tekućina koje onečišćuju vodu' zadržava se u *Službenom listu Europske unije*.'"

Tužbe pred Općim sudom i pobijane presude

Predmet T-229/17

18 Savezna Republika Njemačka tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 19. travnja 2017. pokrenula je postupak za poništenje, s jedne strane, prvih spornih odluka i, s druge strane, „provedbene" komunikacije.

19 Aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 4. kolovoza 2017. Republika Finska zatražila je intervenciju u potporu zahtjevu Savezne Republike Njemačke. Odlukom od 1. rujna 2017. predsjednik prvog vijeća Općeg suda dopustio je tu intervenciju.

20 Savezna Republika Njemačka, u skladu s člankom 86. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda, podnijela je tajništvu Općeg suda 9. listopada 2017., 2. ožujka 2018. i 20. svibnja 2018. tri podneska kojima se provodi prilagodba tužbe, a kojima je zatražila poništenje ostalih triju spornih komunikacija.

21 U prilog svojoj tužbi Savezna Republika Njemačka istaknula je tri tužbena razloga, od kojih se prvi u biti temeljio na bitnim povredama postupka u vezi sa zahtjevima koji proizlaze iz članka 18. Uredbe br. 305/2011, drugi na povredi obveze obrazlaganja i treći na povredi materijalnih odredaba navedene uredbe.

22 Opći je sud prvom pobijanom presudom tužbu odbacio kao djelomično nedopuštenu, u pogledu „provedbene" komunikacije i ostalih triju spornih komunikacija, i odbio kao djelomično neosnovanu, u pogledu prvih spornih odluka.

Predmet T-53/18

23 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 31. siječnja 2018. Savezna Republika Njemačka pokrenula je postupak radi poništenja drugih spornih odluka.

24 U prilog svojoj tužbi Savezna Republika Njemačka istaknula je dva tužbena razloga, od kojih se prvi u biti temelji na povredi obveze obrazlaganja, a drugi na povredi materijalnih odredaba Uredbe br. 305/2011.

25 Opći je sud drugom pobijanom presudom odbio tužbu u cijelosti.

Postupci pred Sudom i zahtjevi stranaka

26 Svojom žalbom u predmetu C-475/19 P Savezna Republika Njemačka zahtijeva od Suda da:

– ukine prvu pobijanu presudu;

– poništi prve sporne odluke;

– poništi „provedbenu" komunikaciju i ostale tri sporne komunikacije;

– podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje u dijelu koji se odnosi na zahtjeve za poništenje prvih spornih odluka, „provedbene" komunikacije i ostalih triju spornih komunikacija;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

27 Republika Finska traži od Suda da prihvati zahtjeve iz žalbe koju je podnijela Savezna Republika Njemačka u predmetu C-475/19 P.

28 Svojom žalbom u predmetu C-688/19 P Savezna Republika Njemačka zahtijeva od Suda da:

– ukine drugu pobijanu presudu;

– poništi druge sporne odluke;

– podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje u dijelu koji se odnosi na zahtjeve za poništenje drugih spornih odluka;

– naloži Komisiji snošenje troškova.

29 Komisija zahtijeva od Suda da:

– odbije žalbe u cijelosti;

– naloži žalitelju snošenje troškova.

30 Odlukom predsjednika prvog vijeća od 15. rujna 2020., predmeti C-475/19 P i C-688/19 P spojeni su u svrhu donošenja presude.

O žalbama

Prigovor nedopuštenosti

Argumentacija stranaka

31 Komisija ističe prigovor nedopuštenosti žalbi u smislu da se u njima samo ponavljaju argumenti izneseni pred Općim sudom i ne navode sporni dijelovi pobijanih presuda.

32 Savezna Republika Njemačka traži da se taj prigovor odbije.

Ocjena Suda

33 Iz članka 168. stavka 1. točke (d) i članka 169. stavka 2. Poslovnika Suda proizlazi da se u žalbi moraju precizno navesti pobijani dijelovi obrazloženja presude čije se ukidanje traži te pravni argumenti koji posebno podupiru taj zahtjev, inače će žalba ili dotični žalbeni razlog biti nedopušteni. Tako žalba u kojoj se samo ponavljaju ili od riječi do riječi iznose žalbeni razlozi i argumenti koji su bili izneseni pred Općim sudom ne udovoljava zahtjevima obrazloženja koji proizlaze iz tih odredbi. Međutim, kada žalitelj osporava tumačenje ili primjenu Općeg suda prava Unije, pravna pitanja ocijenjena u prvostupanjskom postupku mogu se ponovno raspraviti tijekom žalbenog postupka (rješenje od 5. rujna 2019., Iceland Foods/EUIPO, C-162/19 P, neobjavljeno, EU:C:2019:686, t. 5. (stajalište nezavisnog odvjetnika, t. 6. i navedena sudska praksa)).

34 U ovom slučaju žalbe uzete u cjelini dovoljno precizno navode kritizirane točke pobijanih presuda i razloge zbog kojih one, prema žaliteljevu mišljenju, sadržavaju pogreške koje se tiču prava te se ne ograničavaju na puko ponavljanje ili ponovno iznošenje argumenata iznesenih pred Općim sudom, kako je to navela Komisija, i stoga omogućavaju Sudu da provede nadzor zakonitosti.

35 Budući da je žalitelj ispunio zahtjeve koji se odnose na obrazlaganje, a koji su navedeni u točki 33. ove presude, treba odbiti prigovor nedopuštenosti koji je istaknula Komisija.

Meritum

36 U prilog svojoj žalbi u predmetu C-475/19 P Savezna Republika Njemačka ističe tri žalbena razloga. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi članka 263. prvog stavka UFEU-a jer je Opći sud u prvoj pobijanoj presudi u biti zanemario činjenicu da „provedbena” komunikacija i ostale tri sporne komunikacije proizvode pravne učinke različite od onih koje proizvode prve sporne odluke. Svojim drugim žalbenim razlogom navodi da se tom presudom krši članak 18. stavak 2. Uredbe br. 305/2011 u vezi s njezinim člankom 17. stavkom 5. jer je na temelju tih odredaba Komisija ne samo ovlaštena nego i obvezna poduzeti neku od mjera koje je predložila Savezna Republika Njemačka. Treći žalbeni razlog temelji se na povredi članka 18. stavka 2. navedene uredbe u vezi s njezinim člankom 3. stavcima 1. i 2. i člankom 17. stavkom 3. jer je na temelju tih odredaba Komisija obvezna ispitati dovode li norme na koje se odnose prve sporne odluke u pitanje poštovanje temeljnih zahtjeva u vezi s građevinama.

37 Republika Finska intervenirala je u potporu drugom i trećem žalbenom razlogu u predmetu C-475/19 P.

38 U predmetu C-688/19 P Savezna Republika Njemačka u potporu svojoj žalbi iznosi dva žalbena razloga. Prvi žalbeni razlog temelji se na povredi članka 18. stavka 2. Uredbe br. 305/2011 u vezi s njezinim člankom 17. stavkom 5. jer je Opći sud zanemario da je na temelju tih odredaba Komisija ne samo ovlaštena nego i obvezna poduzeti jednu od mjera koje je predložila Savezna Republika Njemačka. Svojim drugim žalbenim razlogom navodi da se drugom pobijanom presudom povređuje članak 18. stavak 2. navedene uredbe u vezi s njezinim člankom 3. stavcima 1. i 2. i člankom 17. stavkom 3. jer je Opći sud zanemario činjenicu da je na temelju tih odredaba Komisija obvezna provjeriti dovode li norme na koje se odnose druge sporne odluke u pitanje poštovanje temeljnih zahtjeva u vezi s građevinama.

Prvi žalbeni razlog u predmetu C-475/19 P, koji se temelji na navodnom pravnom statusu spornih komunikacija

– *Argumentacija stranaka*

39 Prvi žalbeni razlog Savezne Republike Njemačke sastoji se od dvaju dijelova.

40 U prvom dijelu žalitelj ističe da, u suprotnosti s onim što je utvrdio Opći sud, „provedbena" komunikacija i ostale tri sporne komunikacije proizvode obvezujuće pravne učinke. Naime, u skladu s člankom 17. stavkom 5. Uredbe br. 305/2011, posljedica Komisijine objave popisa upućivanja na usklađene norme u *Službenom listu Europske unije* bila je ta da je omogućila uporabu usklađene norme od datuma početka razdoblja supostojanja i da ta uporaba postane obvezujuća od datuma završetka razdoblja supostojanja, u svrhu sastavljanja izjave o svojstvima za građevni proizvod koji je obuhvaćen tom normom. Dakle, Opći sud pogrešno je presudio da su te komunikacije bez pravnih učinaka koji su novi u odnosu na one prvih spornih odluka.

41 U drugom dijelu žalitelj prigovara Općem sudu da je zaključio da je on trebao dokazati da su navedene komunikacije utjecale na njegove interese ili bitno izmijenile njegov pravni položaj, iako država članica ne mora dokazati da akt proizvodi pravne učinke koji se odnose na nju osobno ili utječu na njezine interese.

42 Komisija zahtijeva da se odbiju oba dijela tog žalbenog razloga.

– *Ocjena Suda*

43 Što se tiče prvog dijela prvog žalbenog razloga, valja istaknuti da su, kao što to u biti proizlazi iz točaka 42., 43. i 64. prve pobijane presude, prve sporne odluke proizvele pravne učinke u odnosu na žalitelja time što je odbijen njegov glavni zahtjev, ali i time što je njegov podredni zahtjev djelomično prihvaćen. Djelomično prihvaćanje tog zahtjeva navelo je Komisiju da u svrhu provedbe donese četiri sporne komunikacije.

44 Slijedom toga, i kao što je to pravilno utvrdio Opći sud u točki 49. prve pobijane presude, komunikacije koje je Komisija donijela u okviru provedbe Uredbe br. 305/2011 – kada se odnose samo na ažuriranje popisa svih upućivanja na usklađene norme, nakon djelomičnog prihvaćanja rezerve koju je izjavila država članica na temelju članka 18. stavka 1. te uredbe – zapravo se ograničavaju, u pogledu usklađenih normi o kojima je riječ, na to da na njih upućuju a da pritom ne proizvode druge pravne učinke osim onih koji su već proizvedeni u odnosu na tu državu članicu odlukama koje je ta institucija donijela na temelju članka 18. stavka 2. navedene uredbe.

45 Budući da – kao što to proizlazi iz točaka 43. do 45. prve pobijane presude – iz predmeta, sadržaja i konteksta „provedbene” komunikacije i ostalih triju spornih komunikacija i, slijedom toga, iz njihove detaljne analize proizlazi da se njima u biti nastoje preuzeti ograničenja koja su već navedena u prvim spornim odlukama, Opći sud osnovano je smatrao da navedene komunikacije ne mogu proizvoditi samostalne pravne učinke.

46 Proizlazi da taj dio treba odbiti.

47 Što se tiče drugog dijela prvog žalbenog razloga, samo ga se može odbaciti kako bespredmetan, s obzirom na to da ga se može prihvatiti samo ako se zaključi da komunikacije koje je Komisija donijela u okviru provedbe Uredbe br. 305/2011 proizvode samostalne pravne učinke.

48 U tim okolnostima valja odbiti prvi žalbeni razlog u predmetu C-475/19 P.

Drugi i treći žalbeni razlog u predmetu C-475/19 P te prvi i drugi žalbeni razlog u predmetu C-688/19 P, koji se odnose na tumačenje članka 18. stavka 2. Uredbe br. 305/2011

– Argumentacija stranaka

49 Savezna Republika Njemačka drugim žalbenim razlogom u predmetu C-475/19 P i prvim žalbenim razlogom u predmetu C-688/19 P u biti navodi da je Opći sud povrijedio članak 18. stavak 2. Uredbe br. 305/2011. Valja istaknuti da su drugi žalbeni razlog u predmetu C-475/19 P i prvi žalbeni razlog u predmetu C-688/19 P, od kojih se svaki sastoji od triju dijelova, slično formulirani.

50 U prvim i drugim dijelovima žalitelj podsjeća na to da Komisija ima pravo izjaviti rezervu u pogledu određene usklađene norme, kako joj je to žalitelj u konkretnom slučaju, uostalom, i predložio. Stoga Komisija ima ne samo mogućnost nego i obvezu da samo djelomično postigne da se proizvedu pravni učinci predviđeni tom uredbom, u pogledu norme koja u cijelosti ne zadovoljava zahtjeve navedene u odgovarajućem ovlaštenju, kao što to jasno proizlazi iz teksta članka 18. stavka 2. Uredbe br. 305/2011.

51 Tako iz članka 17. stavka 5. drugog podstavka te uredbe proizlazi da se prilikom objavljivanja usklađenih normi u skladu s dobivenim ovlaštenjima Komisija mora ograničiti na to da objavljuje upućivanja na norme koje su u cijelosti u skladu s tim ovlaštenjima.

52 Osim toga, s obzirom na to da je postupak predviđen u članku 18. Uredbe br. 305/2011 pandan onomu iz članka 17. stavka 5. drugog podstavka te uredbe, ono što je potonjom odredbom zabranjeno ne može člankom 18. stavkom 2. navedene uredbe biti dopušteno.

53 U trećem dijelu žalitelj kritizira „široku diskrecijsku ovlast” koju je Opći sud u prvoj i drugoj pobijanoj presudi priznao Komisiji. Naime, kao što je to Sud utvrdio u točki 43. svoje presude od 27. listopada 2016., James Elliott Construction (C-613/14, EU:C:2016:821), iako je izrada usklađene norme povjerena privatnopravnom tijelu, ona ipak predstavlja nužnu provedbenu mjeru koja je strogo ograničena bitnim zahtjevima definiranima pravom Unije, koja se provodi na Komisijinu inicijativu i pod njezinim vodstvom i nadzorom. U tom je kontekstu na Komisiji da ispunjava svoju zadaću provjere formalnih i materijalnih aspekata.

54 Što se tiče trećeg žalbenog razloga u predmetu C-475/19 P i drugog žalbenog razloga u predmetu C-688/19 P, oni su također slično formulirani.

55 Prema žaliteljevu mišljenju, Opći sud zanemario je činjenicu da je, na temelju članka 18. stavka 2. Uredbe br. 305/2011 u vezi s njezinim člankom 3. stavcima 1. i 2. i člankom 17. stavkom 3., Komisija dužna ispitati omogućavaju li usklađene norme državama članicama da osiguraju poštovanje temeljnih

zahtjeva u vezi s građevinama. Naime, usklađene norme moraju omogućavati ocjenjivanje svojstava u vezi s bitnim značajkama građevnih proizvoda u svrhu zadovoljavanja temeljnih zahtjeva u vezi s građevinama.

56 Republika Finska, koja je intervenirala u potporu drugom i trećem žalbenom razlogu u predmetu C-475/19 P, u biti ističe da je Opći sud zanemario činjenicu da je Komisija na temelju Uredbe br. 305/2011 dužna provjeriti može li usklađena norma poštovati temeljne zahtjeve u vezi s građevinama u pogledu svih elemenata koji se zahtijevaju ovlaštenjem na kojem se temelji ta norma. Stoga, ako se norma na bilo koji način pokaže nepotpunom, Komisija je dužna priznati da, s obzirom na to da navedena norma ne pokriva kriterije ocjenjivanja temeljnih zahtjeva predviđenih ovlaštenjem, države članice zadržavaju mogućnost uvođenja nacionalnih zahtjeva u pogledu tih bitnih značajki.

57 Komisija zahtijeva da se odbiju drugi i treći žalbeni razlog u predmetu C-475/19 P te prvi i drugi žalbeni razlog u predmetu C-688/19 P.

– *Ocjena Suda*

58 Kao prvo, iz teksta članka 18. stavka 1. Uredbe br. 305/2011 proizlazi da je postupak formalnog prigovora otvoren u slučaju kad država članica ili Komisija smatra da usklađena norma ne zadovoljava „u cijelosti" zahtjeve utvrđene u relevantnom ovlaštenju, što obuhvaća i pretpostavku u kojoj je ta norma nepotpuna u pogledu tog ovlaštenja i onu u kojoj ga ona povređuje u nekim dijelovima.

59 Na temelju te iste odredbe, u slučaju kada je podnesen prigovor, na Komisiji je da, nakon savjetovanja sa Stalnim odborom za graditeljstvo i s odborom uspostavljenim člankom 22. Uredbe br. 1025/2012, ocijeni zadovoljava li norma, barem djelomično, zahtjeve navedene u ovlaštenju. Ako je tako, tada je na Komisiji da ocijeni mora li se ta norma ili njezin dio koji zadovoljava te zahtjeve objaviti ili zadržati u *Službenom listu Europske unije*, u cijelosti ili djelomično, ili se iz njega mora povući.

60 S druge strane, člankom 18. stavkom 2. Uredbe br. 305/2011 nije predviđeno da ta institucija može upućivanje na usklađenu normu popratiti drugim rezervama, kao što su to one koje traži žalitelj, osim objavljivanja ili zadržavanja uz ograničenje.

61 Točno je da izraz „djelomično" (francuski: „partiellement"), koji se nalazi, među ostalim, u verzijama članka 18. stavka 2. Uredbe br. 305/2011 na francuskom ili talijanskom jeziku, u nekim drugim jezičnim verzijama te odredbe, kao što su one na njemačkom, engleskom, španjolskom i poljskom jeziku, odgovara izrazu „uz rezerve" ili „uz ograničenja". Ipak, Komisija u okviru postupka predviđenog u članku 18. te uredbe ne može državama članicama dopustiti da rezervom dopune sadržaj norme koja nije u cijelosti usklađena jer bi u suprotnom zadirala u nadležnosti koje su i člankom 17. i člankom 18. stavkom 3. navedene uredbe priznate europskim organizacijama za normizaciju, koje su jedine ovlaštene za utvrđivanje ili preispitivanje sadržaja norme u pogledu danog ovlaštenja.

62 Također u tom pogledu, neobjavljivanje, objavljivanje ili zadržavanje, u cijelosti ili djelomično, kao i povlačenje upućivanja na usklađenu normu koja je u cijelosti ili djelomično u skladu s odgovarajućim ovlaštenjem ostaje mogućnost otvorena Komisiji, ovisno o mišljenju odbora predviđenog u članku 22. Uredbe br. 1025/2012, a ne obveza koju ima ta institucija.

63 U ovom je predmetu, s jedne strane, u točki 94. prve pobijane presude Opći sud pravilno utvrdio da je žaliteljev argument u skladu s kojim Komisija nije ocijenila sukladnost usklađenih normi o kojima je riječ s odgovarajućim ovlaštenjem činjenično neutemeljen, s obzirom na to da je ta institucija u uvodnim izjavama 9., 11., 14. i 15. prvih spornih odluka, u pogledu klauzula o kojima je riječ, priznala da nedostaju potrebni kriteriji i metode za ocjenjivanje svojstava drugih opasnih tvari, tako da bi te

klauzule, s obzirom na to da nisu primjenjive, trebalo izričito isključiti iz dosega upućivanja na usklađene norme o kojima je riječ. Komisija je na taj način u prvim spornim odlukama iskoristila danu joj mogućnost da djelomično zadrži upućivanja na usklađene norme.

64 S druge strane, Opći sud je u točkama 42. i 44. druge pobijane presude pravilno istaknuo da – iako „usklađene norme o kojima je riječ ne odgovaraju u cijelosti odgovarajućem ovlaštenju i [iako] izvedbene značajke kao što su otpornost na drobljenje, nosivost i nepropusnost nisu uključene u metode i kriterije za ocjenjivanje svojstava usklađenih normi o kojima je riječ” – ta okolnost ne može za posljedicu imati to „da dovede do poništenja [drugih spornih] odluka jer u navedenom ovlaštenju ne postoji nikakva naznaka u pogledu uspostavljanja kriterija svojstava u vezi s ugradnjom ili uporabom tih spremnika u trusnim ili poplavnim područjima”.

65 Kao drugo, važno je podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz uvodnih izjava 1. i 2. Uredbe br. 305/2011, iako pravila država članica zahtijevaju da se „građevine” projektiraju i izgrade tako da ne ugrožavaju sigurnost osoba, domaćih životinja ni imovine te da nisu štetne za okoliš, ta pravila izravno utječu na zahtjeve u vezi s „građevnim proizvodima”, koji također, zbog svoje neusklađenosti, ometaju trgovinu tim proizvodima unutar Unije.

66 Stoga je, kako bi se olakšalo njihovo slobodno kretanje, predmet Uredbe br. 305/2011, kao što se to navodi u njezinu članku 1., propisati uvjete stavljanja na tržište ili stavljanja na raspolaganje na tržištu „građevnih proizvoda” utvrđivanjem usklađenih pravila o načinu izražavanja svojstava građevnih proizvoda u odnosu na njihove bitne značajke i o uporabi oznake CE na navedenim proizvodima.

67 U skladu s člankom 8. stavkom 4. Uredbe br. 305/2011, država članica ne zabranjuje niti sprečava, unutar svojeg područja ili na području pod svojom odgovornošću, stavljanje na raspolaganje na tržište ili uporabu „građevnih proizvoda” koji nose oznaku CE, „ako objavljena svojstva odgovaraju zahtjevima za takvu uporabu u navedenoj državi članici”.

68 U tom okviru, mogućnost država članica da donesu nacionalne odredbe za reguliranje vlastitih metoda za ocjenjivanje „građevnih proizvoda” u pogledu aspekata koji nisu pokriveni usklađenom normom može ograničiti, uz zanemarivanje cilja Uredbe br. 305/2011, slobodno kretanje građevnih proizvoda u skladu s usklađenom normom, s obzirom na to da postoji rizik da proizvođači „građevnih proizvoda” budu suočeni s različitim nacionalnim postupcima i kriterijima u tolikoj mjeri da to može ometati djelotvoran pristup njihovih proizvoda tržištu. U slučaju kad „građevni proizvod” nije pokriven ili nije u cijelosti pokriven usklađenom normom, tako da se svojstva koja odgovaraju njegovim bitnim značajkama ne mogu u cijelosti ocjenjivati u skladu s postojećom usklađenom normom, na proizvođaču je, prema potrebi, da podnese zahtjev za europsku tehničku ocjenu, u skladu s člankom 19. navedene uredbe.

69 Međutim, kao što to podsjeća njezina uvodna izjava 3., Uredba br. 305/2011 ne bi smjela utjecati na pravo država članica da utvrde zahtjeve koje smatraju potrebnima kako bi zajamčile zaštitu zdravlja, okoliša i radnika prilikom uporabe građevnih proizvoda.

70 Proizlazi da država članica može propisivati posebna pravila o ugradnji i uporabi „građevnih proizvoda”, pod uvjetom da ta pravila ne sadržavaju zahtjeve koji odstupaju od usklađenih normi u pogledu ocjenjivanja navedenih proizvoda ili uporabe oznake CE na njima.

71 U ovom slučaju Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 102. prve pobijane presude utvrdio da Komisija ne može donijeti rezervu u kojoj se navodi da države članice mogu uspostaviti svoje nacionalne odredbe o ispitnim metodama i provjerama u pogledu ispuštanja drugih opasnih tvari.

72 Osim toga, Opći sud u točkama 51. i 55. druge pobijane presude pravilno je utvrdio da uporaba spremnika u trusnim ili poplavnim područjima ne ulazi u područje primjene usklađenih normi o kojima je riječ, tako da ih nije moguće nadopuniti, u okviru postupka iz članka 18. stavka 2. Uredbe br. 305/2011, ograničenjem u tom dijelu.

73 Kao što je to istaknuto u točki 70. ove presude, države članice mogu pak propisivati posebna pravila o ugradnji i uporabi „građevnih proizvoda”, pod uvjetom da ta pravila ne sadržavaju zahtjeve koji odstupaju od usklađenih normi koje proizlaze iz Uredbe br. 305/2011.

74 Kao treće, iako su usklađene norme, na temelju članka 2. točke 4. u vezi s člankom 3. stavcima 1. i 2. i člankom 17. stavkom 3. Uredbe br. 305/2011, povezane s bitnim značajkama „građevnih proizvoda” i s temeljnim zahtjevima za „građevinu”, i dalje ostaje činjenica da cilj te uredbe nije uskladiti zahtjeve u vezi s tim građevinama, nego samo načine ocjenjivanja i deklariranja svojstava „građevnih proizvoda”. Budući da metode i kriteriji ocjenjivanja svojstava „građevnih proizvoda” koji su definirani u usklađenim normama moraju samo biti takvi da omogućavaju da se osigura da svojstva navedenih proizvoda poštuju bitne značajke koje odgovaraju temeljnim zahtjevima u vezi s „građevinama”, cilj tih normi nije da same po sebi jamče poštovanje temeljnih zahtjeva.

75 U ovom slučaju treba utvrditi da je Opći sud u prvoj pobijanoj presudi pravilno primijenio ta načela, time što je u točki 95. te presude zaključio, s jedne strane, da cilj usklađenih normi nije da jamče poštovanje temeljnih zahtjeva u vezi s „građevinama” koje su utvrdile države članice, nego su, s druge strane, te države u svojim odredbama u vezi s „građevnim proizvodima” koje osiguravaju poštovanje temeljnih zahtjeva, a kako bi jamčile slobodno kretanje tih proizvoda, dužne upotrebljavati usklađene norme u pogledu ocjenjivanja svojstava navedenih proizvoda.

76 Također, Opći sud je u točki 96. te iste presude pravilno zaključio da nije na Komisiji da provjerava jamči li se usklađenim normama o kojima je riječ poštovanje temeljnih zahtjeva u vezi s „građevinama” u pogledu ispuštanja drugih opasnih tvari, s obzirom na to da je cilj usklađenih normi omogućiti ocjenjivanje svojstava „građevnih proizvoda”.

77 Što se tiče druge pobijane presude, Opći sud je u njezinoj točki 49. pojasnio da zahtjev za uvrštavanje rezerve u područje primjene upućivanjâ na usklađene norme o kojima je riječ svakako nije mogao biti prihvaćen na temelju članka 18. stavka 2. Uredbe br. 305/2011 zbog toga što „se njime pokušava[lo] navedenim normama pridodati dodatni zahtjev u vezi s ugradnjom ili uporabom spremnika u trusnim ili poplavnim područjima”, iako takva mogućnost dodavanja nije predviđena navedenom odredbom.

78 Stoga je Opći sud s pravom ispitao usklađenost normi o kojima je riječ s odgovarajućim ovlaštenjima i izložio razloge zbog kojih Komisija nije bila obvezna provjeravati poštovanje temeljnih zahtjeva.

79 Kao četvrto i posljednje, valja utvrditi da je Opći sud u točki 105. prve pobijane presude i u točki 58. druge pobijane presude samo istaknuo da Komisija nije počinila očitu pogrešku u ocjeni.

80 Iz toga proizlazi da treba odbiti drugi i treći žalbeni razlog u predmetu C-475/19 P kao i prvi i drugi žalbeni razlog u predmetu C-688/19 P.

81 S obzirom na sva prethodna razmatranja, žalbe valja u cijelosti odbiti.

Troškovi

82 U skladu s člankom 184. stavkom 2. Poslovnika, kad žalba nije osnovana ili kad je osnovana i Sud sâm konačno odluči o sporu, on odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog Poslovnika, koji se primjenjuje na žalbeni postupak na temelju njegova članka 184. stavka 1., stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

83 Budući da Savezna Republika Njemačka nije uspjela u ovom postupku, a Komisija je postavila zahtjev da joj se naloži snošenje troškova, treba joj naložiti snošenje Komisijinih troškova u vezi s predmetnim žalbama i postupcima pred Općim sudom.

84 U skladu s člankom 140. stavkom 1. Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove.

85 Republika Finska, koja je bila intervenijent u postupku pred Općim sudom i koja je sudjelovala u postupku pred Sudom, snosi vlastite troškove.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Žalbe se odbijaju.**

2. **Savezna Republika Njemačka snosi, osim vlastitih troškova, i troškove Europske komisije u okviru ovih žalbi i postupaka pred Općim sudom Europske unije.**

3. **Republika Finska snosi vlastite troškove.**

Potpisi